

РЕШЕНИЕ

№ 237

гр. Плевен, 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА
Членове: БОРИСЛАВА ИЛ. ЯКИМОВА
ВЛАДИСЛАВА АЛ.
ЦАРИГРАДСКА

при участието на секретаря ВЕРГИНИЯ Н. ПЕТКОВА
в присъствието на прокурора В. Д. Ф.
като разгледа докладваното от КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20234400600584 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава „Двадесет и първа” от НПК.

Въззивното производство е образувано по жалба на подсъдимия К. И. Й. срещу Присъда № 11 от 19.04.2023 година постановена по Наказателно дело от общ характер № 20224410200245 по описа за 2022 година по описа на Районен съд Левски.

С обжалваната присъда Районен съд Левски е признал подсъдимия К. И. Й., роден на ***** г. в гр.Л., област гр.Плевен, с постоянен и настоящ адрес: с.*****, българин, с българско гражданство, със средно образование, работи, неженен, неосъждан, ЕГН:*****, за ВИНОВЕН в това, на 12.01.2021г. в с.****, област Плевен на ул.,*****, държи акцизни стоки по смисъла на чл.4, т.1, във връзка с чл.2, т.1, във връзка с чл.9, т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове, а именно 614,630 литра етилов алкохол, годен за консумация, без поставен акцизен бандерол, когато такъв се изисква по закон – чл.64, ал.4, във вр. ал.1 от ЗАДС, с обща пазарна стойност

5113,72 лв., като случаят е немаловажен и невнесеният акциз в Републиканския бюджет е на стойност 3241,12 лв., поради което и на основание чл.234, ал.1 от НК, вр. чл.55, ал.1, т.1 от НК го осъдил на наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ТРИ МЕСЕЦА, изпълнението на което отложил на основание чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ. На основание чл.55, ал.3 от НК районният съд не наложил на подсъдимия по[1]лекото наказание – Глоба. С присъдата районният съд отнел на основание чл.234, ал.5 от НК предмета на престъплението – 614,630 литра етилов алкохол без бандерол – на съхранение в Агенция „Митници” гр.Свищов, ул.„Дунав” № 10 и осъдил на основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимия да заплати по сметка на ОД на МВР – Плевен направените в хода на досъдебното производство разноски в общ размер на 394,98 лева, както и да заплати по сметка на Районен съд – Левски направените в хода на съдебното производство разноски в общ размер на 301,95 лв.

Във въззивната жалба се съдържа оплакване за неправилно интерпретиране от страна на районният съд на изводите по установените факти, като се твърди, че съдът е подходил с различна оценъчен критерии спрямо еднакви доказателствени източници. Възражава се, че районният съд не е дал отговор на въпроса чия собственост е ракията, а такъв се дължал във връзка с установяването на авторството и съставомерността на деянието, за което е повдигнато обвинение. Възращения се правят и във връзка със обстоятелството, че ако съдът е приел, че ракията е наследствена, то не е отчел колко са наследниците, съответно каква част от алкохола може да се приеме, че е собственост на подсъдимия. Иска се отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна такава.

Пред въззивния съд представителят на Плевенска окръжна прокуратура посочва, че присъдата на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдена. Ангажира се становище, че обстоятелствата и фактите във връзка с авторството и съставомерността на деянието са безспорно установени в хода на съдебното следствие и в този смисъл осъдителната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена.

Плевенският окръжен съд като взе в предвид оплакванията, съдържащи се в жалбата, становищата на страните и като провери изцяло

правилността на невлязлата в сила присъда по реда на чл.314, ал.1 НПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.319 НПК, отговаря на изискванията на чл.320 от НПК, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови атакуваната присъда, първоинстанционния съд е извършил пълноценен анализ на събраните в хода на съдебното следствие доказателства и е приел за установено от фактическа страна следното:

Към 12.01.2021г. подсъдимият К. И. Й. обитавал с относителен стабилен интензитет жилищен имот находящ се в село ****, ул.*****. В избеното помещение на дома съхранявал общо 614,630 л. етилов алкохол, годен за консумация – ракия. Алкохолните напитки се съхранявали в килер, мазе и кухненско помещение в къщата. Веществото било разпределено в бял пластмасов бидон с вместимост 60л., съдържащ 31 л. алкохол, 38 бр. пластмасови туби, от които 7 туби с вместимост 11 л. съдържащи 77 л. алкохол и 31 туби с вместимост 10 л., съдържащи 267,500 л. алкохол, както и 280 бр. стъклени бутилки, от които 116 бр. бутилки с вместимост 0,700 л., съдържащи 81,200 л. алкохол, 142 бр. бутилки с вместимост 1,00 л., съдържащи 142 л. алкохол, 4 бр. бутилки с вместимост 0,750 л., съдържащи 3 л. алкохол, 12 бр. бутилки с вместимост 0,500 л., съдържащи 6 л. алкохол, 2 бр. бутилки с вместимост 3 л., съдържащи 6л. алкохол, 3 бр. бутилки с вместимост 0,200 л. съдържащи 0,600 л. алкохол и 1бр. бутилка с вместимост 0,330 л., съдържаща 0,330 л. алкохол. Върху последните нямало поставен акцизен бандерол. Върху част от съдовете, съдържащи алкохол, били поставени надписи, както следва: Гроздова 2012г., Гроздова 2013г., Гроздова 2014г., Гроздова 2015г., Гроздова 2016г., Гроздова 2017г., Гроздова 2018г., Гроздова 2019г., Ябълки 2014г., Ябълки 2015г., Ябълки 2016г., Ябълки 2017г., Ябълки 2018г., Ябълки 2020г., Джанки 2012г., Джанки 2013г., Джанки 2014г., Джанки 2015г., Джанки 2016г., Джанки 2017г., Джанки 2019г., Череша, Смес 2013г., Смес 2016г. – сливи+ябълки, Смес 2018г., Смес 2020г. – гроздова + ябълки, Кайсия 2013г., Кайсия 2015г., Кайсия 2017г., Сливова 2015г., Сливова 2019г., Салкъм 2011г., Салкъм 2015г., Зарзали 2014г., Драмбъз 2017г., Драмбъз 2020г., Портокал 2018г.

На 12.01.2021г., във връзка с получен оперативен сигнал при полицейските служби, в дома на подсъдимия в с.****, ул.***** била извършена съвместна проверка от инспектори при ТД „Митница Русе“, отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Сектор „Оперативен контрол“ – Свищов и полицейски служители при РУ Левски. В жилището била установена майката на подсъдимия, която се свързала по телефона със свидетеля Т. Й. – брат на подсъдимия, който пристигнал на място. След като му била разяснена целта на проверката, последният доброволно предоставил достъп до имота за извършване на проверката. В хода на извършената проверка били установени намиращите се в килер, мазе и кухненско помещение в къщата бял пластмасов бидон, 38 бр. пластмасови туби и 280 бр. стъклени бутилки, съдържащи етилов алкохол. Намерена била и тетрадка, в която подсъдимият бил записал през коя година преливал в съответните съдове ракията и от какъв плод е дестилирана. Проверяващите поискали от свидетеля Т. Й. да представи документи, удостоверяващи заплащането на дължимия акциз за намерения в жилището алкохол, на което последният заявил, че не разполага с такива документи, както и че ракията е наследствена и е на брат му. По искане на проверяващите свидетелят Т. Й. се свързал по телефона с подсъдимия, на когото съобщил за проверката, но с мотива, че пътува, К. Й. не дошъл на адреса до приключване й. С протокол за доброволно предаване от 12.01.2021г. свидетелят Т. И. Й. предал на старши митнически инспектор при ТО „МРР Дунавска“ намерените на адреса бял пластмасов бидон с вместимост 60л., 38 бр. пластмасови туби и 280 бр. стъклени бутилки, без поставен акцизен бандерол на тях, съдържащи общо 614,630 л. етилов алкохол, както и 1 бр. тетрадка формат А5, широки редове, 60л., вестникарска хартия, съдържаща страници с ръкописен текст, изписан със синьо мастило. В протокола за доброволно предаване св.Т. Й. отразил, че ракията не е негова, а имота в който е намерена е наследствен. Предадените стъклени бутилки били поставени в картонени кашони, които кашони, както и пластмасовите туби и пластмасов бидон били облепени със стикери и приобщени като веществени доказателства.

Доказателствата, върху които съдът изгражда своите изводи относно фактите, са събрани по време на съдебното производство чрез подробен разпит на свидетелите и вещото лице и приобщаване на писмените доказателства по реда на чл.283 от НПК. Следва да се отбележи, че първия

съд е проявил необходимата процесуална активност във връзка със събирането и проверката на доказателствената маса имаща пряко отношение към обвинението, като по този начин са преодолені процесуалните пропуски при предходното разглеждане на делото. Във връзка с един от основните въпроси подлежащи на установяване в рамките на този наказателен процес, събраните гласни доказателства по съществото си са непротиворечиви и от тях се установява, че при проверка в жилищния имот в с.****, ул.***** е установено наличието на алкохолен дестилат – ракия в количество отразено в Протокол за извършена проверка №21BG995OA001388 от 12.01.2021г. и писмени обяснения към него, които данни напълно си кореспондират с тези по Протокол за доброволно предаване от 12.01.2021г. Противоречието в показанията на св. Т. Й. успешно са преодолені от първия съд. В този смисъл съдът е проявил необходимата доза процесуална активност, като е използвал всички възможни средства регламентирани в НПК за отстраняване на противоречията в показанията на свидетеля дадени в хода на съдебното производство, осъществени са подробни и детайлни разпити на всички лица присъстващи на проверката, извършени са очни ставки и са изложени подробни мотиви на решаващия съд във връзка с това, коя част от показанията на св.Т. Й. не се кредитират с доверие и какви са съображенията за това. В допълнение към изводите на районния съд следва да се отбележи, че близката родствена и емоционална връзка между подсъдимия и този свидетел, явно дава отражение върху промяната на първоначално заявеното от свидетеля с цел оневиняване на брат му. Едно от основните възражения на защитата е във връзка със собствеността върху алкохолните напитки, както и момента на производството. Районния съд в тази насока е удовлетворил искането на защитата за събиране на доказателства в тази насока, макар че установеният факт от показанията на свидетелят Д. Д., който е работил като казанджия в Потребителна Кооперация „Живот“, с.****, че бащата на подсъдимия К. Й. изварявал ракия в казана на кооперацията, без да може да си спомни конкретика относно период и количество, по същество не могат да променят изводите по основните факти, които изпълват със съдържание от обективна страна престъпния състав, по който е повдигнато обвинение. При така установената факти правилно са кредитирани с доверие показанията на подсъдимия, дадени в хода на съдебното следствие, в частта в която К. Й. заявява, че не той е изварявал ракията, намерена в дома му, а същата е

останала в наследство от неговите баща и дядо, доколкото по делото не се установява по безспорен начин, че именно привлеченото към наказателна отговорност лице е извършвало тези действия. Подсъдимият признава, че именно той е прелял ракията в различни съдове с относително малка вместимост и е поставил собственоръчно изработени етикети относно вида и годината на бутилиране на алкохолните напитки. Въпреки липсата на доказателства, от които да се установи по категоричен начин годината и метода на производство на инкриминирания алкохол - с оглед предоставената информация от Изпълнителна агенция по лозята и виното на „Национален институт за изследвания и сертификация“ ЕООД, съгласно която с апаратурата и методите, с които страната ни разполага, не е възможно категорично и еднозначно да се определи годината на производство и материала, от който е произведена домашно дестилирана ракия, а съществуващите субективни методи – органолептичен анализ, са неточни и недостоверни, което се потвърждава и при изслушване в с.з. на вещото лице, изготвило физико[1]химичната експертиза, така дадените от подсъдимия обяснения не се явяват опровергани от останалия доказателствен материал. Във връзка с наведените от защитата доводи, следва да бъде посочено, че не се установяват допуснати процесуални нарушения при извършване на процесуално-следствените действия, както и при изготвяне на писмените доказателствени средства, закрепващи съответните действия. Въззивната инстанция не констатира и допуснати процесуални нарушения при проверката и събиране на новите доказателства от съдебната фаза на наказателното производство. Във връзка с възражението относно начина на приобщаване на веществените доказателства, то правилно районният съд е дал отговор, че вещите са предадени от лице, в чиято власт са се намирали към този момент, предоставило достъп до имота, в който е извършвана проверката. Последователна и безпротиворечива е съдебната практика, че веществени доказателства могат да бъдат приобщавани не само чрез претърсване и изземване, но и чрез доброволното им предаване, какъвто е настоящия случай /в този смисъл Р 192/2012г. на II н.о. на ВКС, Р 454/2010г. на I н.о. на ВКС, Р 204/2010г. на II н.о. на ВКС, Р 358/2009г. на I н.о. на ВКС/. При извършената от районният съд проверка на действията по разследването се установява, че са изпълнени изисквания, които Закона поставя към протокола за доброволно предаване, посредством който се събират предмети

- веществени доказателства по реда на чл.110, ал.1 и ал.2 от НПК, като вещите са били внимателно огледани, подробни описани. Както правилно е посочил районния съд в процесния случай посоченото изискване е изпълнено чрез извършения оглед на веществените доказателства в присъствието на експерт и две помени лица, за което е съставен съответен протокол.

По тези съображения въззивният съд приема, че изводите на първата инстанция относно фактите по делото са правилни, обосновани и законосъобразни, поради което възприема фактическа обстановка, идентична с тази, приета от първата инстанция.

От така установените факти районният съд е направил правилния извод, че с действията лицето, спрямо което се провежда наказателното производство К. И. Й. е осъществило престъпния състав по чл. 234, ал.1 от НК. Съдът правилно е приел, че са налице както елементи от обективна, така и от субективна страна на деянието. Разпоредбата на чл.234 ал.1 от НК урежда обществените отношения, свързани с разпространение или държане на акцизни стоки без да бъде заплатен дължимия за тях еднократен косвен данък, което плащане се удостоверява от производителя с поставяне на бандерол върху всяка потребителска опаковка в негов данъчен склад. Ако подобни стоки се държат или разпространяват извън данъчния склад, оформени в самостоятелни опаковки и в немаловажен случай, би бил осъществен състава на престъплението, за което е повдигнато обвинение, т.е. криминализирано е разпространението или държането на акцизни стоки, които са индивидуализирани в съответна потребителска опаковка, на която не е поставен бандерол. За да бъде приложена тази норма, не се изисква да се изследва въпросът дали субектът на престъплението притежава разрешително за разпространение или държане на акцизни стоки. Въззивният съд счита, че правните изводи, направени и изложени от решаващия съд, относно квалификацията на деянието и извършителя, са правилни и последователни. Безспорно се установява държането от страна на подсъдимия на акцизни стоки, годни за консумация без поставен бандерол. Анализираните продукти не съдържат денатуриращи вещества и са годни за консумация и могат да се определят като произведени чрез дестилиране на ферментирал плодов материал. Предвид така установеното инкриминираните вещи представляват етилов алкохол по смисъла на чл.9, т.1 от ЗАДС. Съгласно чл.2, т.1 от ЗАДС същите представляват акцизна стока – подлежат на облагане с акциз и следва

да бъдат с поставен бандерол съгласно разпоредбата на чл.64, ал.4, вр. ал.1 от ЗАДС. В хода на наказателното производство не се събират доказателства, удостоверяващи заплащането, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз. Инкриминираните вещи многократно надхвърлят допустимото количество, което може да се ползва за лична консумация, респективно държането от подсъдимия на процесното количество алкохол реализира изпълнителното деяние на престъплението, инкриминирано в чл.234, ал.1 от НК и не представлява маловажен случай. Въззивната инстанция напълно споделя извода относно неоснователността на наведения от защитата довод, че подсъдимият, като физическо лице, което няма качеството на лицензиран складодържател, по смисъла на чл.4, т.2 ЗАДС, не може да бъде субект на престъплението по чл.234, ал.1 от НК, тъй като за него не съществува изискване за поставяне на акцизен бандерол. Безспорно в съдебната практика и доктрината е, че субект на престъплението по чл.234 от НК може да бъде всяко наказателно отговорно лице. В случаите на чл.234 от НК наказателна отговорност се носи от лице, което извършва фактическо държане на стоките, а не от името на търговец, който да е пряко ангажиран с стопанска дейност /в този смисъл Р 57/2011г. на II н.о. на ВКС, Р 244/2012г. на II н.о. на ВКС/. В конкретния случай от всички събрани по делото доказателства /включая обясненията на подсъдимия/ се установява, че вещите са държани именно от него, като той лично е извършил бутилирането и надписването на бутилките /което може да се възприема като форма на етикиране с данни за съдържанието и вкусовите качества на продукта/. В конкретният случай именно подсъдимият с активни действия от негова страна е бутилирал алкохолната напитка, за която твърди, че е оставена в наследство от неговия баща. Тук следва да се посочи, че изискването на закона предполага поставянето на бандерол единствено върху продукт, който е във вид, годен за пускане на пазара /в потребителска опаковка/, като иначе деянието е несъставомерно. В тази насока е актуалната практика на ВКС /Решение 60182 по н.д.998/2021 година на ВКС/. В конкретният случай настоящият въззивен състав приема, че това изискване е спазено, тъй като алкохолната напитка е била бутилирана в различни по вместимост съдове за съхранение – бутилки, като по този начин е изпълнено условието веща да е в потребителска опаковка, т.е. в такава която да позволява алкохола да може да бъде предложен за продажба дори и в търговската мрежа .

По отношение на друго възражение на защитата свързано със събраните данни, че част или целият алкохол е бил получен в наследство, то тези обстоятелства са напълно ирелевантни за съставомерността на престъплението по чл.234, ал.1 от НК. За фактическия състав на престъплението от обективна страна релевантно е единствено обстоятелството кой упражнява фактическа власт върху инкриминираните вещи и има съзнание за това и по делото безспорно се установява, че това е подсъдимия. Законодателят няма изискване субектът на престъплението да е собственик на акцизната стока, нито да я е произвел или придобил на годно правно основание.

При определяне на вида и размера на наказанието първоинстанционният съд правилно е преценил общественно-опасния характер на деянието и дееца, тежестта на самото увреждане, конкретната фактическа обстановка при извършване на деянието, и е определил наказание три месеца лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено с тригодишен изпитателен срок на основание чл.66 от НК.

Настоящата съдебна инстанция не установи по никакъв начин в досъдебното производство и в производството пред районния съд да са били нарушени правата на подсъдимия Й.. Въззивният съд не установи при изготвяне на мотивите на първоинстанционната присъда да са допуснати каквито и да е било нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от районния съд. В мотивите си районният съдия е отговорил задълбочено и съобразно изискванията на чл.301 от НПК на всички въпроси, поставени от закона. Посочил е въз основа на какви доказателства е направил своите изводи относно фактическата и правната страна на деянието (които изводи се споделят напълно от въззивния съд), приложил е правилно закона и е постановил законосъобразна и справедлива присъда.

Обсъждането на доказателствата е подчинено на правната и житейската логика, съобразено е с разпоредбите на закона и при категорично установеното авторство на деянието от подсъдимия и на неговата вина, е настъпила и единствено възможната последица за противообщественото поведение на К. Й.- осъждане и налагане на наказание. Изводите на съда са съобразени с доказателствата по делото и правилата на логиката и са

направени при спазване на процесуалните правила относно събирането, проверката и преценката на доказателствата, като установените факти са подведени под правилния наказателен закон и е определено наказание, съответстващо на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства при пълно съобразяване на целите на наказанието, установени в чл.36 от НК. Даден е приоритет на специалната превенция и е определено сравнително ниско наказание, като по този начин първоинстанционният съд се е показал хуманен и снизходителен към подсъдимия.

При извършената на основание чл.314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваната присъда, въззивната инстанция не констатира наличието на други основания, налагащи нейното изменяване или отмяна, поради което и с оглед гореизложените съображения, постанови своето решение.

Водим от горното и на основание чл.338 от НПК, Плевенският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 11 от 19.04.2023 година постановена по Наказателно дело от общ характер № 20224410200245 по описа за 2022 година по описа на Районен съд Левски.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____